

“ମିଠେ ବର୍ତ୍ତେ:— ବ୍ରାହ୍ମଣ ହେଲେ ତୁଟୀ ଅର୍ଥାତ୍ ସର୍ବୋତ୍ତମ, ଶୂଦ୍ର ହେଲେ ପାଦ ଅର୍ଥାତ୍ ସର୍ବକନିଷ୍ଠ ଯେଉଁମାନେ ଶୂଦ୍ରରୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହେବେ ସେହିମାନେ ହିଁ ଦେବତା ହୋଇପାରିବେ ।”

ପ୍ରଶ୍ନ:- ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଶୁଭଭାବନା କ’ଣ ଯାହାକୁ ଲୋକମାନେ ବିରୋଧ କରୁଛନ୍ତି ?

ଉତ୍ତର:- ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଶୁଭଭାବନା ହେଲା — ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଉ ଏବଂ ନୂତନ ଦୁନିଆ ସ୍ଥାପନ ହୋଇଯାଉ ସେଥିପାଇଁ ତୁମେ କହୁଛ ଏବେ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ବିନାଶ ହେଲା କି ହେଲା । ଏହି କଥାକୁ ମଧ୍ୟ ଲୋକମାନେ ବିରୋଧ କରୁଛନ୍ତି ।

ପ୍ରଶ୍ନ:- ଏହି ଇନ୍ଦ୍ରପ୍ରସ୍ଥର ମୁଖ୍ୟ ନିଷ୍ପତ୍ତି କ’ଣ ?

ଉତ୍ତର:- କୌଣସି ବି ପତିତ ଶୂଦ୍ରକୁ ଏହି ଇନ୍ଦ୍ରପ୍ରସ୍ଥ ସଭାକୁ ଅଣାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ଯଦି କେହି ନେଇ ଆସନ୍ତି ତେବେ ତାଙ୍କ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ପାଦ ଲାଗିଯିବ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ରୁହାଣୀ ପିଲାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ରୁହାଣୀ ବାବା ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ରୁହାଣୀ ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ଆମେ ନିଜ ପାଇଁ ନିଜର ଦୈବୀରାଜ୍ୟ ପୁନର୍ବାର ସ୍ଥାପନ କରୁଛୁ କାହିଁକିନା ତୁମେମାନେ ବ୍ରାହ୍ମଣକୁମାର କୁମାରୀ ଅଟ, ତେଣୁକରି ତୁମେମାନେ ହିଁ ଏହିକଥା ଜାଣିଛ । କିନ୍ତୁ ମାୟା ତୁମକୁ ମଧ୍ୟ ଏକଥା ଭୁଲାଇଦେଉଛି । ତୁମେ ଦେବତା ହେବାକୁ ଚାହୁଁଛ କିନ୍ତୁ ମାୟା ତୁମକୁ ବ୍ରାହ୍ମଣରୁ ଶୂଦ୍ର କରିଦେଉଛି । ଶିବବାବାଙ୍କୁ ସ୍ବାଦ ନକରିବା ଦ୍ଵାରା ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣରୁ ଶୂଦ୍ର ହୋଇଯାଉଛ । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଏକଥା ଜଣାଅଛି ଯେ ଆମେ ନିଜର ରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରୁଛୁ । ଯେବେ ରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପନ ହୋଇଯିବ ତେବେ ଏହି ପୁରୁଣା ସୃଷ୍ଟି ଆଉ ରହିବ ନାହିଁ । ବାବା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏହି ବିଶ୍ଵରୁ ଶାନ୍ତିଧ୍ୟାନ ପଠାଇଦେବେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହା ତୁମେ ହିଁ ଜାଣିଛ । କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଯେହେତୁ କହୁଛ ଯେ ଏହି ଦୁନିଆ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ ତେବେ ଲୋକମାନେ ତ’ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ବିରୋଧ କରିବେ ନା । କହିବେ ବ୍ରାହ୍ମଣକୁମାରୀମାନେ ଏଭଳି କଥା କ’ଣ କହୁଛନ୍ତି, କେବଳ ବିନାଶ ହେବ ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ଏହି ବିନାଶ ଦ୍ଵାରା ହିଁ ବିଶେଷ ରୂପେ ଭାରତର ଓ ସର୍ବସାଧାରଣ ଭାବରେ ସାରା ଦୁନିଆର ମଙ୍ଗଳ ହେବ, କିନ୍ତୁ ଏକଥା ଦୁନିଆର ଲୋକମାନେ ଜାଣି ନାହାନ୍ତି । ବିନାଶ ହେଲେ ସମସ୍ତେ ମୁକ୍ତିଧ୍ୟାନକୁ ଚାଲିଯିବେ, ଏବେ ତୁମେ ଈଶ୍ଵରୀୟ ସମ୍ପରଦାୟର ହୋଇଛ ପୁରୁଷ ଆତ୍ମାର ସମ୍ପରଦାୟର ଥିଲ । ତୁମକୁ ସାଞ୍ଜେ ଈଶ୍ଵର କହୁଛନ୍ତି ଯେ ମୋତେ ମନେପକାଅ । ଏକଥା ବାବା ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ ସଦା ସର୍ବଦା କେହି ସ୍ବାଦରେ ରହିପାରିବେ ନାହିଁ । ଯଦି ସଦା ସର୍ବଦା ସ୍ବାଦରେ ରହିବେ ତେବେ ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହୋଇ କର୍ମାତୀତ ଅବସ୍ଥା ହୋଇଯିବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତ’ ସମସ୍ତେ ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ଅଟନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହେବେ ସେହିମାନେ ହିଁ ଦେବତା ହୋଇପାରିବେ । ବ୍ରାହ୍ମଣ ହେବା ପରେ ହିଁ ଦେବତା ହୋଇପାରିବେ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ହେଲେ ତୁଟୀ, ଅର୍ଥାତ୍ ଶୀର୍ଷ ସ୍ଥାନର ଅଧିକାରୀ । ଯେପରି ପିଲାମାନେ ବାଜୋଲି ଖେଳିଥା’ନ୍ତି ତେବେ ପ୍ରଥମେ ମଥାର ତୁଟି ହିଁ ଆସିଥାଏ ସେହିପରି ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ସର୍ବଦା ମୁଖ୍ୟ ହୋଇଥା’ନ୍ତି, ତୁମେ ହେଉଛ ବ୍ରାହ୍ମଣ । ଆଗରୁ ତୁମେ ଶୂଦ୍ର ଅର୍ଥାତ୍ ପାଦ, ସର୍ବନିମ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ଥିଲ । ଏବେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହୋଇଛ ପୁଣି ଦେବତା ହେବ । ମୁଖକୁ ଦେବତା କୁହାଯାଇଥାଏ, ଭୁଜାକୁ କ୍ଷତ୍ରିୟ, ପେଟକୁ ବୈଶ୍ୟ, ପାଦକୁ ଶୂଦ୍ର କହିଥା’ନ୍ତି । ଶୂଦ୍ର ଅର୍ଥାତ୍ ନୀଚତ ବୁଦ୍ଧି, ତୁଚ୍ଛ ବୁଦ୍ଧି । ସେହିମାନଙ୍କୁ ହିଁ ତୁଚ୍ଛବୁଦ୍ଧି କୁହାଯାଇଥାଏ ଯେଉଁମାନେ ବାବାଙ୍କୁ ଜାଣିନାହାନ୍ତି ବରଂ ଗୁଲାନୀ କରିଚାଲିଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଯେବେ ଯେବେ ଭାରତରେ ଗୁଲାନୀ ହୋଇଥାଏ, ତେବେ ମୁଁ ଆସିଥାଏ । ଯେଉଁମାନେ ଭାରତବାସୀ ଅଟନ୍ତି ବାବା ସେହିମାନଙ୍କ ସହିତ ହିଁ କଥା ହେଉଛନ୍ତି । ସ୍ବାଦା ସ୍ବାଦାହି ଧର୍ମସ୍ତ... ବାବା ଭାରତକୁ ହିଁ ଆସୁଛନ୍ତି । ଆଉ କୌଣସି ସ୍ଥାନକୁ ଆସୁନାହାନ୍ତି । ଭାରତ ହିଁ ଅବିନାଶୀ ରାଷ୍ଟ୍ର ଅଟେ । ବାବା ମଧ୍ୟ ଅବିନାଶୀ ଅଟନ୍ତି, ସିଏ କେବେ ଜନ୍ମ ମରଣରେ ଆସୁନାହାନ୍ତି । ବାବା ଅବିନାଶୀ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ହିଁ ବସି ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ଏହି ଶରୀର ତ’ ବିନାଶୀ ଅଟେ । ଏବେ ତୁମେ ଶରୀରର ଅଭିମାନ ଛାଡି ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ବୋଲି ଭାବୁଛ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ହୋଲି ଉତ୍ସବରେ କୋକୀ ପକାଇବା ଦ୍ଵାରା ସବୁ ଜଳିଯାଇଥାଏ କିନ୍ତୁ ଏହାର ସୂତା ଜଳିନଥାଏ । ସେହିପରି ଆତ୍ମା କେବେ ବିନାଶ ହୋଇନଥାଏ । ଏଥିପାଇଁ ହିଁ ଏହି ଉଦାହରଣ ଦିଆଯାଇଛି । ଏକଥା କୌଣସି ମନୁଷ୍ୟକୁ ଜଣାନାହିଁ ଯେ ଆତ୍ମା ଅବିନାଶୀ ଅଟେ । ସେମାନେ ତ’ କହିଦେଉଛନ୍ତି ଆତ୍ମା ନିର୍ଲେପ ଅଟେ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ନା - ଆତ୍ମା ହିଁ ଏହି ଶରୀର ଦ୍ଵାରା ଭଲ ଅଥବା ମନ୍ଦ କର୍ମ କରିଥାଏ । ଗୋଟିଏ ଶରୀର ଛାଡି ପୁଣି ଆଉ ଗୋଟିଏ ଶରୀର ନେଇ କର୍ମମୋଗ ଭୋଗିଥାଏ, ତେଣୁ ହିସାବ କିତାବକୁ ସାଙ୍ଗରେ ନେଇଯାଇଥାଏ ନା । ସେଥିପାଇଁ ଏହି ଆତ୍ମାର ଦୁନିଆରେ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଅସରନ୍ତି ଦୁଃଖ ଭୋଗ କରୁଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ କମ୍ ହୋଇଯାଉଛି କିନ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଏହି ଦୁଃଖକୁ ମଧ୍ୟ ସୁଖ ବୋଲି ଭାବିନେଉଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ବାରମ୍ବାର କହୁଛ ନିର୍ବିକାରୀ ହୁଅ ତଥାପି ବି କହୁଛନ୍ତି ବିଷ ବିନା ଆମେ ରହିପାରୁ ନାହିଁ କାହିଁକିନା ଶୂଦ୍ର ସମ୍ପରଦାୟର ଅଟନ୍ତି ନା । ସେଥିପାଇଁ କ୍ଷୁଦ୍ରବୁଦ୍ଧି ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ତୁଟୀ ଅଟ, ତୁଟୀ ତ’ ସବୁଠାରୁ ଉଚ୍ଚରେ ଥାଏ । ଦେବତାମାନଙ୍କଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚ । ତୁମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ଦେବତାମାନଙ୍କଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚ ଅଟ କାହିଁକିନା ତୁମେ ବାବାଙ୍କର ସାଥୀରେ ଅଛ । ବାବା ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମକୁ ପାଠ

ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି । ବାବା ତୁମର ଆଦିଷ୍ଟାକାରୀ ସେବାଧାରୀ ହୋଇଛନ୍ତି ନା । ବାପା ପିଲାମାନଙ୍କର ଆଦିଷ୍ଟାକାରୀ ହୋଇଥା'ନ୍ତି ନା, ପିଲାଙ୍କୁ ଜନମ ନେଇ, ପାଳି ପୋଷି, ପାଠ ପଢ଼ାଇ, ବତ କରି ଯେବେ ପୁଣି ବୁଢ଼ା ହୋଇଯା'ନ୍ତି ତେବେ ସମସ୍ତ ସମ୍ପଦତି ପିଲାକୁ ଦେଇ ନିଜେ ଗୁରୁ ଆଶ୍ରିତ ହୋଇ, ବାନପୁରସ୍ଥି ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ମୁକ୍ତିଧାମ ଯିବାପାଇଁ ଗୁରୁ କରିଥା'ନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ମୁକ୍ତିଧାମକୁ ତ' ଯାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ମାତା ପିତା ହିଁ ପିଲାର ଦାୟିତ୍ଵ ବହନ କରିଥା'ନ୍ତି, ଧରିନିଅ ମାଆ ବେମାର ପଡ଼ିଛି, ପିଲା ମଳତ୍ୟାଗ କରିଦେଲା ତେବେ ବାପକୁ ହିଁ ଉଠାଇବାକୁ ପଡ଼ିବ ନା ତେଣୁ ମାତା ପିତା ପିଲାଙ୍କର ସେବକ ହେଲେ ନା । ନିଜର ସମସ୍ତ ସମ୍ପଦତି ପିଲାକୁ ହିଁ ଦେଇଥା'ନ୍ତି । ସେହିପରି ବେହରା ବାବା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଯେବେ ଆସୁଛି କୌଣସି ଛୋଟ ପିଲାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସୁନାହିଁ । ତୁମେମାନେ ତ' ବଡ଼ ଅଟ ନା । ତୁମମାନଙ୍କୁ ବସି ଶିକ୍ଷା ଦେଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ଶିବବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ହେବାରୁ ବି.କେ. ବୋଲାଉଛ । ଏହା ପୂର୍ବରୁ ତୁମେ ଶୁଦ୍ରକୁମାର-କୁମାରୀ, ବେଶ୍ଵାଳୟରେ ଥିଲ । ଏବେ ତୁମେ ବେଶ୍ଵାଳୟରେ ରହିପାରିବ ନାହିଁ, ଏଠାରେ ଅର୍ଥାତ୍ ବାବାଙ୍କ ନିକଟରେ କୌଣସି ବିକାରୀ ରହିପାରିବେ ନାହିଁ । ହୁକୁମ୍ ହିଁ ନାହିଁ । ତୁମେମାନେ ହେଲ ବି.କେ. । ଏହି ସ୍ଥାନ ବି.କେ.ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ । କେହି କେହି ବହୁତ ବୋକା ସନ୍ତାନ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ବୁଝୁନାହାନ୍ତି ଯେ ବିକାରଗ୍ରସ୍ତ ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ହିଁ ଶୁଦ୍ର କୁହାଯାଉଛି, ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କ ଏଠାକୁ ଆସିବାକୁ କିମ୍ବା ଏଠାରେ ରହିବାକୁ ହୁକୁମ୍ ନାହିଁ । ଏହା ଇନ୍ଦ୍ରସଭାର କଥା ଅଟେ ନା । ଏହା ତ' ଇନ୍ଦ୍ରସଭା ଅଟେ, ଯେଉଁଠାରେ କି ଜ୍ଞାନ ବର୍ଷା ହେଉଛି । କେହି ଜଣେ ବି.କେ. ଅପବିତ୍ର ଆତ୍ମାକୁ ସଭାରେ ଲୁଚାଇ ବସାଇବାରୁ ଉଭୟଙ୍କୁ ଅଭିଶାପ ମିଳିଲା ଯେ ପଥର ହୋଇଯାଅ । ଏହା ହିଁ ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ଇନ୍ଦ୍ରସଭା ଅଟେ ନା । ଏହା କୌଣସି ଶୁଦ୍ରକୁମାର-କୁମାରୀମାନଙ୍କର ସତସତ୍ତ୍ଵ ନୁହେଁ । ଦେବତାମାନେ ହିଁ ପବିତ୍ର ହୋଇଥା'ନ୍ତି, ଶୁଦ୍ର ପତିତ ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ପତିତମାନଙ୍କୁ ବାବା ଆସି ପବିତ୍ର ଦେବତା କରୁଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ପତିତରୁ ପାବନ ଦେବତା ହେଉଛ । ତେଣୁ ଏହା ଇନ୍ଦ୍ରସଭା ହୋଇଗଲା ନା । ଯଦି ଆଦିଷ୍ଟା ନ ନେଇ କେହି ବିକାରୀ ଆତ୍ମାକୁ ନେଇ ଆସୁଛନ୍ତି ତେବେ ବହୁତ ଦଣ୍ଡ ଭୋଗ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ପଥରବୁଦ୍ଧି ହୋଇଯାଇଥା'ନ୍ତି । ଏଠାରେ ପାରସବୁଦ୍ଧି ହେଉଛି ନା । ତେଣୁକରି ବିକାରୀଙ୍କୁ ଯେଉଁମାନେ ନେଇ ଆସୁଛନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଅଭିଶାପ ମିଳିଯାଉଛି । ତୁମେ ବିକାରୀ ଆତ୍ମାକୁ ଲୁଚାଇକରି କାହିଁକି ଆଣିଲ ? ଇନ୍ଦ୍ର(ବାବା)ଙ୍କୁ ପଚାରିଲ ନାହିଁ ମଧ୍ୟ । ତେଣୁ କେତେ ଦଣ୍ଡ ଭୋଗ କରିବାକୁ ମିଳୁଛି, ଏହା ହେଲା ଗୁପ୍ତ କଥା । ଏବେ ତୁମେ ଦେବତା ହେଉଛ । ଏଠାରେ ବଡ଼ କଠୋର କାଇଦା ରହିଛି । ଅବସ୍ଥାର ଅଧୋଗତି ହୋଇଯାଉଛି । ଏକଦମ୍ ପଥରବୁଦ୍ଧି ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ସମସ୍ତେ ପଥରବୁଦ୍ଧି ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ପାରସବୁଦ୍ଧି ହେବାପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ ମଧ୍ୟ କରୁନାହାନ୍ତି । ଏହି ସବୁ ଗୁପ୍ତ କଥା ତୁମେମାନେ ହିଁ ବୁଝିପାରିବ । ଏଠାରେ ବି.କେ.ମାନେ ରହୁଛନ୍ତି, ଏମାନଙ୍କୁ ଦେବତା ଅର୍ଥାତ୍ ପଥରବୁଦ୍ଧିରୁ ପାରସବୁଦ୍ଧି ବାବା ହିଁ କରୁଛନ୍ତି ।

ବାବା ମିଠା ମିଠା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି — କୌଣସି ପ୍ରକାର ନିଷ୍ପନ୍ନ ଭଙ୍ଗ କରନାହିଁ । ନଚେତ୍ ତୁମକୁ ଝ ବିକାର ରୂପୀ ଭୂତ ଅଧୀନ କରିନେବ । କାମ, କରୋଧ, ଲୋଭ, ମୋହ, ଅହଂକାର - ଏହା ଅଧାକଳପର ଝ ବଡ଼ ବଡ଼ ଭୂତ ଅଟନ୍ତି । ତୁମେ ଏଠାକୁ ଭୂତମାନଙ୍କୁ ଡାକିବାକୁ ଆସିଛ । ଯେଉଁ ଆତ୍ମା ଦିନେ ଶୁଦ୍ଧ ପବିତ୍ର ଥିଲା ତାହା ଏବେ ଅପବିତ୍ର, ଅଶୁଦ୍ଧ, ଦୁଃଖୀ, ରୋଗୀ ହୋଇଯାଇଛି । ଏହି ଦୁନିଆରେ ଅସରନ୍ତି ଦୁଃଖ ରହିଛି । ବାବା ଆସି ଜ୍ଞାନ ବର୍ଷା କରୁଛନ୍ତି । ତୁମମାନଙ୍କ ଦୃଢ଼ା ହିଁ କରୁଛନ୍ତି । ତୁମ ପାଇଁ ବାବା ସାମ୍ରାଜ ରଚନା କରୁଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ହିଁ ଯୋଗବଳ ଦୃଢ଼ା ଦେବତା ହେଉଛ । ବାବା ନିଜେ ହେଉନାହାନ୍ତି । ବାବା ତ' ସେବାଧାରୀ ଅଟନ୍ତି । ଶିକ୍ଷକ ମଧ୍ୟ ଛାତ୍ରର ସେବକ ହୋଇଥା'ନ୍ତି, ସେବା କରି ପାଠ ପଢ଼ାଇଥା'ନ୍ତି । ଶିକ୍ଷକ କହନ୍ତି ମୁଁ ତୁମର ଆଦିଷ୍ଟାକାରୀ ସେବାଧାରୀ ଅଟେ । କାହାକୁ ବାରିଷ୍ଟର, ଇଞ୍ଜିନିୟର ଆଦି କରୁଛନ୍ତି ତେଣୁ ସେବକ ହେଲେ ନା । ସେହିପରି ଗୁରୁମାନେ ମଧ୍ୟ ମାର୍ଗ ଦର୍ଶନ କରାଇଥା'ନ୍ତି । ସେବକ ହୋଇ ମୁକ୍ତିଧାମ ନେଇଯିବାର ସେବା କରିଥା'ନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଆଦିକାଳିନ କୌଣସି ଗୁରୁ ମୁକ୍ତିଧାମ ନେଇଯାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ, କାହିଁକିନା ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ପତିତ ଅଟନ୍ତି । ଏକମାତ୍ର ସତଗୁରୁ ସଦା ସର୍ବଦା ପବିତ୍ର ଅଟନ୍ତି ବାକି ଗୁରୁମାନେ ମଧ୍ୟ ସବୁ ପତିତ ଅଟନ୍ତି । ଏହି ଦୁନିଆ ହିଁ ପତିତ ଅଟେ । ସତ୍ୟଯୁଗକୁ ପବିତ୍ର ଦୁନିଆ, କଳିଯୁଗକୁ ପତିତ ଦୁନିଆ କୁହାଯାଉଛି । ସତ୍ୟଯୁଗକୁ ହିଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସାମ୍ରାଜ ବୋଲି କହିବା । ତ୍ରେତାରେ ଦୁଇକଳା କମ୍ ହୋଇଯାଇଥାଏ, ଏହି କଥା ତୁମେମାନେ ହିଁ ବୁଝି ପୁଣି ଧାରଣ କରୁଛ । ଦୁନିଆର ମନୁଷ୍ୟମାନେ ତ' କିଛି ବି ଜାଣିନାହାନ୍ତି । ଏହିପରି ନୁହେଁ ଯେ ସାରା ଦୁନିଆ ସାମ୍ରାଜକୁ ଯିବ । ଯେଉଁମାନେ କଳପ ପୂର୍ବରୁ ଥିଲେ ସେହି ଭାରତବାସୀ ପୁଣି ଥରେ ଆସି ସତ୍ୟଯୁଗ, ତ୍ରେତାରେ ଦେବତା ହେବେ । ସେହିମାନେ ପୁଣି ଦୃଢ଼ାପରରୁ ନିଜକୁ ହିନ୍ଦୁ ବୋଲି କହିବେ । ଏପରି ଭାବରେ ତ' ହିନ୍ଦୁ ଧର୍ମରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ମଧ୍ୟ ଯେଉଁ ଆତ୍ମାମାନେ ପରମଧାମରୁ ଧରାପୃଷ୍ଠକୁ ଆସୁଛନ୍ତି ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ନିଜକୁ ହିନ୍ଦୁ କହୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ନା ଦେବତା ହେବେ ନା ସାମ୍ରାଜରେ ଆସିବେ । ତଥାପି ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଦୃଢ଼ାପର ପରେ ନିଜ ସମୟରେ ତଳକୁ ଆସି ନିଜକୁ ହିନ୍ଦୁ ବୋଲି କହିବେ । ତୁମେମାନେ ହିଁ ଦେବତା ହେଉଛ, ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଆରମ୍ଭରୁ ଶେଷ ପରମ୍ପରା ଅଭିନୟ ରହିଛି । ଏହି ତ୍ରାମାରେ ବହୁତ ଯୁକ୍ତି ରହିଛି । କିନ୍ତୁ ଏକଥା ଅନେକଙ୍କ ରୂପରେ ରହୁଥିବାରୁ ଏମାନେ ଉଚ୍ଚପଦ ମଧ୍ୟ ପାଇପାରିବେ ନାହିଁ ।

ଏହା ହେଲା ସତ୍ୟ ନାରାୟଣଙ୍କର କଥା । ସେମାନେ ତ' ମନଗଢ଼ା କଥା ଶୁଣାଉଛନ୍ତି, ଏହା ଦୃଢ଼ା କ'ଣ କେହି ଲକ୍ଷ୍ୟମୀ ବା ନାରାୟଣ ହେଉଛନ୍ତି କି । ବାସ୍ତବରେ ଏଠାରେ ତୁମେ ପରତ୍ୟକ୍ଷ ରୂପେ ଲକ୍ଷ୍ୟମୀ-ନାରାୟଣ ହେଉଛ, କଳିଯୁଗରେ ସବୁ ମିଛ ଅଟେ । ମିଛ ମାୟା... ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ହିଁ ମିଥ୍ୟା ଅଟେ । ସତ୍ୟ ଦୁନିଆ ବାବା ହିଁ ସ୍ଥାପନ କରୁଛନ୍ତି । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ପିଲାମାନେ ହିଁ ଜାଣି

ତାହା ପୁଣି ପୁରୁଷାର୍ଥର କରମାନୁସାରେ କାହିଁକିନା ଏହା ହେଉଛି ପାଠପଢ଼ା । କେହି କମ ପାଠ ପଢ଼ିଲେ ଫେଲ୍ ହୋଇଯାଇଥା'ନ୍ତି । ଏହି ପାଠ ତ' କଳପରେ ଅରେମାତ୍ର ପଢ଼ାଯାଉଛି । ପୁଣି ପଢ଼ିବା ମୁସ୍କିଲ୍ ହୋଇଯିବ । ଆରମ୍ଭରୁ ଯେଉଁମାନେ ପାଠ ପଢ଼ି ଶରୀର ତୃଷ୍ଣା କରୁଛନ୍ତି ସେମାନେ ସଂସ୍କାର ନେଇଯାଇଛନ୍ତି । ପୁଣି ମଧୁ ଆସି ପଡୁଥିବେ । କିନ୍ତୁ ନାମ ରୂପ ତ' ବଦଳିଯାଉଛି । ଆତ୍ମାକୁ ହିଁ ୮୪ ଜନ୍ମର ଅଭିନୟ ମିଳିଛି । ଯିଏକି ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ନାମ, ରୂପ, ଦେଶ, କାଳରେ ଅଭିନୟ କରିଥାଏ । ଏତେ ଛୋଟ ଆତ୍ମାକୁ ଅଭିନୟ ପାଇଁ କେତେ ବଡ଼ ଶରୀର ମିଳୁଅଛି । ଆତ୍ମା ତ' ସମସ୍ତତତ୍ତ୍ୱ ଭିତରେ ଅଛି ନା । ଛୋଟ ମଶା ଭିତରେ ମଧୁ ଏତେ ଛୋଟ ଆତ୍ମା ଅଛି । ଏସବୁ ବହୁତ ସୁକ୍ଷ୍ମ ଓ ବୁଝିବାର କଥା ଅଟେ । ଯେଉଁ ପିଲାମାନେ ଏହି କଥାକୁ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝୁଛନ୍ତି ସେହିମାନେ ହିଁ ମାଳାର ଦାନା ହେଉଛନ୍ତି । ବାକି ସମସ୍ତେ ଯାଇ ନିରତ ପଦ ପାଇବେ । ବରତତମାନ ତୁମର ଫୁଲର ବଗିଚା ତିଆରି ହେଉଛି । ପୁରବରୁ ତୁମେ କଣ୍ଟା ସମାନ ଥିଲ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି କାମ ରୂପକ କଣ୍ଟା ବହୁତ ଖରାପ ଅଟେ । ଏହା ଆଦି, ମଧୁ, ଅନନ୍ତ ଦୁଃଖ ଦେଇଥାଏ । ଦୁଃଖର ମୂଳ କାରଣ ହେଲା କାମ । କାମ ବିକାରକୁ ଜିତିବା ଦ୍ୱାରା ହିଁ ତୁମେ ଜଗତଜିତ୍ ହୋଇପାରିବ, ଏଥିରେ ହିଁ ଅନେକତତ୍ତ୍ୱ ମୁସ୍କିଲ୍ ଅନୁଭବ ହୋଇଥାଏ । ବହୁତ କଷ୍ଟରେ ପବିତ୍ର ରହୁଛନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ କଳପ ପୁରବରୁ ପବିତ୍ର ହୋଇଥିଲେ ସେହିମାନେ ହିଁ ହେବେ । ଜଣାପଡିଯାଉଛି ଯେ କେଉଁମାନେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି ସରବୋଚ୍ଚ ଦେବତା ହେବେ, ନରରୁ ନାରାୟଣ, ନାରୀରୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ହେଉଛନ୍ତି ନା । ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ସତ୍ରୀ-ପୁରୁଷ ଉଭୟ ପବିତ୍ର ଥିଲେ । ଏବେ ପତିତ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ପବିତ୍ର ଥିବାରୁ ହିଁ ସତତୋପରଧାନ ଥିଲେ । ଏବେ ତମୋପରଧାନ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ଉଭୟତତ୍ତ୍ୱ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ପଡିଥାଏ । ଏହି ଜ୍ଞାନ ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ ଦେଇପାରିବେ ନାହିଁ । ସେହି ଧର୍ମ ହିଁ ଅଲଗା, ତାହା ନିବୃତ୍ତିମାର୍ଗର ଅଟେ । ଏଠାରେ ତ ଉଗ୍ରବାନ ସତ୍ରୀ-ପୁରୁଷ ଉଭୟତତ୍ତ୍ୱ ପାଠ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି । ଉଭୟତତ୍ତ୍ୱ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏବେ ଶୁଦ୍ଧରୁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହୋଇ ପୁଣି ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାରାୟଣ ହେବାକୁ ପଡିବ । ସମସ୍ତେ ତ' ହେବେ ନାହିଁ । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣତତ୍ତ୍ୱ ମଧୁ ବଂଶାବଳୀ ହୋଇଥାଏ । ସେମାନେ କିପରି ରାଜ୍ୟ ନେଇଥିଲେ — ଏକଥା କେହି ଜାଣିନାହାନ୍ତି । ଏକଥା ମଧୁ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ସତ୍ସମୁଗରେ ଏହାତ୍ମକ ରାଜ୍ୟ ଥିଲା କିନ୍ତୁ ସତ୍ସମୁଗକୁ ପୁଣି ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ବର୍ଷ କହିଦେଉଛନ୍ତି, ତେଣୁ ଏହା ଅଜ୍ଞାନତା ହେଲା ନା । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏହା ହେଉଛି କଣ୍ଟାର ଜଙ୍ଗଲ । ତାହା ହେଲା ଫୁଲର ବଗିଚା । ଏଠାକୁ ଆସିବା ପୁରବରୁ ତୁମେ ଅସୁର ଥିଲ । ଏବେ ତୁମେ ଅସୁରରୁ ଦେବତା ହେଉଛ । କିଏ କରାଉଛନ୍ତି ? ଅବିନାଶୀ ବାବା । ଦେବତାମାନଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ଥିବା ସମୟରେ ଆଉ କେହି ନଥିଲେ । ଏକଥା ମଧୁ ତୁମେ ଜାଣିଛ । ଯେଉଁମାନେ ବୁଝିପାରୁନାହାନ୍ତି ସେହିମାନଙ୍କୁ ହିଁ ପତିତ ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ଏହା ହେଉଛି ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର-କୁମାରୀମାନଙ୍କର ସଭା, ଯଦି କେହି ଶକ୍ତିତାନର କାମ କରୁଛନ୍ତି ତେବେ ନିଜକୁ ନିଜେ ହିଁ ଶ୍ରୀପତି କରୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ପଥରବୁଦ୍ଧି ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ଏମାନେ ନରରୁ ନାରାୟଣ ହେଲାବାଲା ସୁବର୍ଣ୍ଣ ରୂପସୁକ୍ତ ନୁହଁନ୍ତି - ଏହାର ପରମାଣୁ ମିଳିଯାଉଛି । ଏମାନେ ଯାଇ ତୃତୀୟ ଶ୍ରେଣୀର ଦାସ ଦାସୀ ହେବେ । ଏବେ ମଧୁ ରାଜାମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଦାସ ଦାସୀମାନେ ଅଛନ୍ତି ଏକଥାର ମଧୁ ଗାୟନ ରହିଛି - କାହାର ମାଟି ତଳେ ଦବିଯିବ... । ତେବେ ବିନାଶ ସମୟରେ ବମ୍ ପଡିବା ସହିତ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗର ବାୟୁମଣ୍ଡଳ ମଧୁ ବିଷାକ୍ତ ହୋଇଯିବ, ତେବେ ମୃତ୍ୟୁ ତ' ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଆସିବ । ଏଭଳି ପଦାର୍ଥ ପରସ୍ପତ କରୁଛନ୍ତି ମନୁଷ୍ୟ ଅଥବା ହତିଆର ଆଦିର ଆବଶ୍ୟକତା ପଡିବ ନାହିଁ । ବସି ବସି ଏଭଳି ବମ୍ ପକାଇବେ ସେହି ବିଷାକ୍ତ ଗନ୍ଧାସ୍ତ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ଖେଳିବା ଦ୍ୱାରା ତୁରନ୍ତ ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଯିବ । ଏତେ କୋଟି ମନୁଷ୍ୟତତ୍ତ୍ୱ ବିନାଶ ହେବ, ଏହା କ'ଣ କମ୍ କଥା ଅଟେ କି ? ସତ୍ସମୁଗରେ କେତେ କମ୍ ମନୁଷ୍ୟ ରହିବେ । ବାକି ସବୁ ଶାନ୍ତିଧାମ ଚାଲିଯିବେ, ଯେଉଁଠାରେ ଆମେ ଆତ୍ମାମାନେ ରହୁଛେ । ସୁଖଧାମରେ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ, ଦୁଃଖଧାମରେ ଏହି ନର୍କ ରହିଛି । ଏହି ଚକ୍ର ଘୁରି ଚାଲିଛି । ପତିତ ହେବା ଦ୍ୱାରା ଦୁଃଖଧାମ ହୋଇଯାଉଛି ପୁଣି ବାବା ଆମକୁ ସୁଖଧାମକୁ ନେଇଯାଉଛନ୍ତି । ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ଏବେ ଆମର ସଦଗତି କରୁଛନ୍ତି ତେଣୁକରି ଖୁସି ହେବା ଦରକାର ନା । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଡରୁଛନ୍ତି, ଏକଥା ବୁଝୁନାହାନ୍ତି ଯେ ମୃତ୍ୟୁ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ଗତି ସଦଗତି ହେବ । ଆର୍କ୍ଷା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲିଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାତାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍କରେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :-

(୧) ଫୁଲ ବଗିଚା ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଦୁନିଆକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଆତ୍ମାରେ ଯେଉଁ ସବୁ କାମ-କ୍ରୋଧ ରୂପକ କଣ୍ଟା ଅଛି ସେଗୁଡିକୁ ବାହାର କରିଦେବାକୁ ହେବ । ଏଭଳି କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ନାହିଁ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଅଭିଶାପ ମିଳିଯିବ ।

(୨) ସତ୍ସ ଦୁନିଆର ମାଲିକ ହେବା ପାଇଁ ସତ୍ସ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରକୃତ ସତ୍ସନାରାୟଣ କଥା ଶୁଣିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ଶୁଣାଇବାକୁ ହେବ । ଏହି ମିଥ୍ୟା ଦୁନିଆ ପ୍ରତି ଅନାସକ୍ତ ହେବାକୁ ପଡିବ ।

ବରଦାନ:- ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟଦର୍ଶନ ଚକ୍ର ଦ୍ୱାରା ମାୟାର ସମସ୍ତ ଚକ୍ର ଅର୍ଥାତ୍ ଜଞ୍ଜାଳକୁ ସମାପ୍ତ କରି ମାୟାଜିତ ହୁଅ । ନିଜେ ନିଜକୁ ଜାଣିବା ଅର୍ଥାତ୍ “ସ୍ୱା”ର ଦର୍ଶନ ହେବା ଏବଂ ଚକ୍ରର ଜ୍ଞାନକୁ ଜାଣିବା ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ ହେବା । ଯେତେବେଳେ ତୁମେମାନେ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ ହେଉଛ ସେତେବେଳେ ମାୟାର ଅନେକ

ପ୍ରକାରର ଜଞ୍ଜାଳ ଆପେ ଆପେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଉଛି, ଯଥା ଦୈନିକ ସମ୍ପତ୍ତିରୁ ସୃଷ୍ଟି ହେଉଥିବା ଜଞ୍ଜାଳ, ସମ୍ବନ୍ଧର ଜଞ୍ଜାଳ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ଜଞ୍ଜାଳ... ଏହିଭଳି ମାୟାର ଅନେକ ଜଞ୍ଜାଳ ଅଛି । ୨୩ ଜନ୍ମ ଧରି ଏହିଭଳି ଅନେକ ପ୍ରକାରର ଜଞ୍ଜାଳ ଭିତରେ ଛନ୍ଦି ହୋଇ ରହିଲି, ଏବେ ସଂସ୍କରଣ ଚକ୍ରଧାରୀ ହେବା ଦ୍ଵାରା ମାୟାଜିତ୍ ହୋଇଗଲି, କାରଣ ସଂସ୍କରଣ ଚକ୍ରଧାରୀ ହେବା ଅର୍ଥାତ୍ ଜ୍ଞାନ ଯୋଗର ଡେଶା ଦ୍ଵାରା ଉତ୍ତମ୍ଭା ଅବସ୍ଥାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ।

ସ୍ଵଲୋଗାନ:- ବିଦେହୀ ସ୍ଥିତିରେ ରୁହ ତେବେ ପରିସ୍ଥିତି ଗୁଡିକ ସହଜରେ ଅତିକ୍ରମ ହୋଇଯିବ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***